

CABINET DE AVOCAT - TODORUȚ RALUCA-VOICHIȚA

cu sediul profesional secundar în Oradea, str. Parcul Traian, nr. 1, etaj. 2, ap. 19, jud. Bihor, România.

tel. 0743224561

e-mail: todorut_raluca@yahoo.com

Către,

Curtea de Apel Iași,
Secția Penală și pentru cauze cu minori

Dosar nr. 259/45/2024

Subsemnatul Dawoud Zuhair Abdel Nabi Ali zis Zaher, în calitate de inculpat, (...) în prezent deținut în Penitenciarul Iași, cu domiciliul procesual ales la Cabinet de Avocat – Todoruț Raluca-Voichița, situat în Mun. Oradea str. Parcul Traian nr. 1, etaj. 2, ap. 19, jud. Bihor, adresă de comunicare a actelor procedurale prin e-mail: todorut_raluca@yahoo.com, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, respectiv art. 475 C.pr. pen. formulăm prezenta:

Recurs

Împotriva soluției de respingere ca inadmisibilă a sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. 64 alin. 4 C.pr.pen. din încheierea pronunțată în data de 27.06.2024 de Curtea de apel Iași în dosarul nr. 259/45/2024, prin care și solicităm respectuos desființarea acestei soluții, iar în rejudecare să dispuneți sesizarea a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. 4 C.pr.pen. raportat la următoarele dispoziții din Constituție: **art. 1 alin. (5)** potrivit căruia în România respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, **art. 11 alin. (1) și (2)** referitor la dreptul internațional și dreptul intern, **art. 16** referitor la egalitatea în drepturi, **art. 20** referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, **art. 21 alin. (3)** potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, **art. 23 alin. (12)** potrivit căruia nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, și **art. 124 alin. (3)** referitor la independența justiției, **apreciind că în mod greșit s-a reținut neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate prevăzute în mod exclusiv de art. 29 alin. (1)-(3) din Legea nr. 47/1992.**

Motive

În drept, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.

Cu privire la admisibilitatea cererii de sesizare a Curții Constituționale, se observă că trebuie îndeplinite cerințele prevăzute de art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, și anume:

– excepția să fie ridicată în fața instanțelor de judecată, la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată sau de arbitraj comercial, respectiv de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele în care participă;

– excepția să vizeze neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare;

– excepția să nu aibă ca obiect prevederi constatate ca neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale;

– excepția să aibă legătură cu soluționarea cauzei, indiferent de obiectul acesteia.

În ceea ce privește primele trei condiții, aprecime că acestea sunt îndeplinite în mod evident, respectiv excepția a fost invocată de contestator într-un dosar aflat pe rolul Curții de Apel Iași, are în vedere neconstituționalitatea dispozițiilor art. 64 alin. (4) din C. proc. pen., iar textul de lege criticat nu a fost declarat neconstituțional printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

Referitor la condiția privind legătura normei ce face obiectul excepției cu soluționarea cauze, pentru a fi admisibilă și a crea obligația trimiterii cererii de sesizare la Curtea Constituțională, dispoziția legală a cărei neconstituționalitate se cere a fi constatată trebuie să producă un efect real, concret, asupra soluției ce se va pronunța în cauză.

În speță contestația în anulare formulată în baza art. 426 lit. d C.pr. pen. s-a bazat pe faptul că în fața instanței de apel completul nu a fost legal constituit în sensul că dosarul nu a fost repartizat în mod aleatoriu, din moment ce unuia dintre judecătorii titulari ai completului de apel investit cu soluționarea căii de atac i s-a admis o cerere de abținere pe motiv că anterior (în timp ce era la Tribunalul Iași) a fost judecător de drepturi și libertăți, lucru care nu este fals, **deoarece doar a pronunțat o încheiere de declinare a cererii respective la Judecătoria Iași și prin urmare nu a efectuat acte de judecător de drepturi și libertăți care să îl incompatibilizeze în baza art. 64 alin. 4 C.pr. pen.**

După cum se poate observa soluționarea contestației în anulare depinde de o chestiune de drept aparent simplă și fără niciun fel de practică neunitară și anume aplicarea art. 64 alin.4 C.pr.pen. în cazul unui judecător de drepturi și libertăți care doar a declinat o cerere în această calitate și nu a exercitat efectiv funția judiciară.

În aceste condiții legătura neconstituționalității art. 64 alin. 4 C.pr. pen cu soluționarea contestației în anulare este evidentă în sensul că acest articol este constituțional doar în măsura în care se interpretează că o declinare de competență în calitate de JDL nu incompatibilizează judecătorul să soluționeze cauza pe fond sau în apel.

Desigur a fost mai simplu pentru Curtea de Apel Iași să se facă că nu vede această nelegalitate probabil pentru a acoperii eroarea colegilor de la Tribunal sau pentru a evita consecințele soluției corecte adică rejudecarea cauzei de către un complet legal constituit, împrejurarea că faptele pentru care s-a dispus condamnarea sunt foarte grave, nu știm. Dar cert este că legea trebuie aplicată la fel și în dosare mai puțin complexe la fel ca și în dosarele cu infracțiuni cu urmări grave pentru că legea respectiv art. 64 alin. 4 C.pr.pen. este aceeași.

În speță practic se încearcă o mușamaizare evidentă a unei erori grave de repartizare aleatorie a dosarului care o pornit încă de la Tribunal, care s-a suprapus cu promovarea judecătoreului respectiv la Curtea de Apel Iași și repartizarea acestuia spre soluționare a dosarului atât la Tribunal (unde în mod greșit greșit s-a dispus blocarea completului doamnei judecător alina Ene, deși dumneaei nu a fost JDL în cauză pentru că doar a declinat soluționarea unei cereri în această calitate și nu a analizat-o, după care în mod greșit s-a admis declarația de abținere a aceleiași doamne judecător de la soluționarea apelului (între

timp doamna judecător promovând la Curtea de Apel Iași), după care în mod greșit s-a admis declarația de abținere a aceleiași doamne judecător de la soluționarea contestației în anulare pentru același motiv greșit respectiv că a fost judecător de drepturi și libertăți deși doar a declinat o cerere în această calitate, deci nu erau incidente dispozițiile art. 64 alin. 4 C:pr. pen.

Dintre aceste neregularități procedurale legiutorul a prevăzut calea de atac a contestației în anulare de la art. 426 lit. d C.pr. pen. prin care se poate invoca nelegala compunere a completului de apel, cale de atac care am și promovată dar care a fost respinsă în mod abuziv cu toate că greșita aplicare a art. 64 alin. 4 C.pr. pen. era evidentă.

Pentru a se înțelege mai bine motivul pentru care singurul remedi procedural rămas pentru îndreptarea acestei grave erori de procedură constând în nelegala compunere a completului de aple a rămas doar sesizarea Curții Constituționale care să forțeze o decizie de admitere interpretatică. Se pare că cei d ela Curtea de Apel Iași nu dooresc săși asume sub nicio formă eroarea procedurală evidentă, nu știm din ce motiv.

Tocmai din acest motiv pentru a expune cât de grav este abuzul de la Curtea de Apel Iași reiterăm referitor contextul factual care a stat la baza sesizării după cum urmează:

În fapt, am formulat contestație în anulare în baza art. 426 lit. d C.pr. pen. împotriva deciziei nr. 245 din 01.03.2024 pronunțată de Curtea de Apel Iași în dosarul cu nr. 5178/99/2020, motivul invocat fiind acela că nu a fost legal constituit completul care a soluționat apelul.

Astfel la datele de 15.04.2020, 16.04.2020, 17.04.2020, 22.04.2020 și 23.04.2024 **s-a dispus începerea urmăririi penale în rem sub aspectul săvârșirii infracțiunii de ucidere din culpă prevăzută de art. 192 alin. 1 C.pen.** ca urmare a faptului că în mai multe comune de pe raza Județului Iași au fost găsite mai multe persoane decedate în condiții suspecte, fiind constituite la Parchetul de pe lângă Judecătoria Pașcani dosarele penale cu nr. 1345/P/2020, nr. 1371/P/2020, nr. 1372/P/2020, nr. 1373/P/2020, 1374/P/2020, iar la nivelul Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași au fost constituite dosarele penale nr. 4692/P/2020, nr. 4711/P/2020, nr. 4712/P/2020, respectiv nr. 4713/P/2020.

La data de 25.04.2020, **în temeiul prevederilor art. 325 C.pr.pen. Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași a preluat dosarele menționate anterior fiind reunite sub nr. 219/P/2020**, constatându-se că există posibilitatea ca decesele să fie determinate de o intoxicație cu alcool metilic, ca urmare a efectuării unor necropsii, la domiciliile unora dintre aceste persoane fiind găsite pet-uri de 0,5 litri etichetate cu alcool sanitar SANTE MED, bultinele de analiză toxicologică întocmite cu privire la unele dintre acestea, evidențiind alcool metilic în concentrații de 384,75 g/l, 309,25 g/l, 451,21 g/l.

Prin ordonanța din 25.04.2020 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptelor pentru care s-a început urmărirea penală din două infracțiuni de ucidere din culpă prevăzute de art. 192 alin. 1 C.pen. **în infracțiunea ucidere din culpă prev. de art. 192 alin. 1 și 3 C.pen.** (prin fapta comisă a fost cauzată moartea a nouă persoane) precum și extinderea urmăririi penale în rem sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de înșelăciune prev. de art. 244 alin. 1 și 2 .pen. și falsificarea sau substituirea de alimente sau produse.

În aceeași dată de **25.04.2020**, **procurorul a emis în dosarul nr. 291/P/2020 ordonanțe prin care a dispus cu titlu provizoriu pe o durată de 48 de ore interceptarea și înregistrarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicație la distanță efectuate la și de la mai multe cartele telefonice indicate precum și localizarea/urmărirea prin mijloace tehnice a posturilor telefonice respective.**

În data de 27.04.2024, deși încadrarea juridică de ucidere din culpă **prev. de art. 192 alin. 1 și 3 C.pen.** atrăgea competența Judecătoriei Iași, procurorul a sesizat judecătorul de

drepturi și libertăți de la Tribunalul Iași cu o cererea de confirmare a ordonanței provizorii prin care a dispus interceptarea, înregistrarea și localizarea /urmărirea prin mijloace tehnice a unor posturi telefonice.

Prin încheierea nr. 100 din data de 27.04.2020, pronunțată în dosarul nr. 2044/99/2020 al Tribunalului Iași, astfel cum rezultă din fișa Ecris, a fost admisă excepția de necompetență materială a judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Iași și în consecință în baza disp art. 47 C.pr.pen. și art. 50 C.pr.pen. cu referire la art. 140 alin 1 C.pr. pen., art. 141 alin 3 C.pr.pen. și art. 36 alin. 1 lit. a) C.pr.pen a fost declinată în favoarea judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei Iași competența de soluționare a cererii. Încheierea nr. 100/2020 având ca obiect confirmare supraveghere tehnică (astfel cum rezultă din fișa Ecris) a fost pronunțată de doamna judecător Codreanu Alina (în prezent Ene).

În aceeași dată, după ce s-a declinat competența de judecare a cererii formulate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași obiect al dosarului nr. 2044/99/2020, instanța competentă, respectiv **Judecătoria Iași a pronunțat încheierea nr. 85 S.T. din 27.04.2020 prin care a fost admisă în parte cererea și s-a dispus confirmarea măsurilor de supraveghere tehnică** autorizate provizoriu prin ordonanța procurorului din data de 25.04.2020, ora 20:00, emisă în dosarul nr. 219/P/2020 (din eroare evidentă fiind menționat nr. 291) al Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, cererea fiind soluționată practic pe fond.

În urma cercetărilor, au fost identificați inculpații, iar prin încheierea nr. 84/MP/04.05.2020 a **Judecătoriei Iași** (definitivă prin încheierea nr. 64/CJDL/07.05.2020 a Tribunalului Iași), s-a dispus luarea măsurii arestului preventiv față de inculpații **Dawoud Zuhair Abdel Nabi Ali** și **Ahmed Fuad** pentru o perioadă de 30 zile, de la 04.05.2020 până la data de 02.06.2020, inclusiv, fiind emise mandatele de aretare preventivă nr. 73/UP/04.05.2020 față de primul și, respectiv, nr. 74/UP/04.05.2020, față de cel de al doilea.

Cercetările au continuat cu inculpații în stare de arest sub acuzația de ucidere din culpă, iar **la data de 23.10.2024 a fost sesizat Tribunalul Iași cu rechizitoriul** care avea ca obiect printre altele și infracțiunea de omor calificat, **încadrare juridică care a fost stabilită de către procuror abia la data de 10.07.2020.**

Pentru a fi respectat principiul repartizării aleatorii a cauzelor la primirea rechizitoriului, în data de 23.10.2020 au fost efectuate verificările prevăzute de art. 102 alin. 6 și 7 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenumului CSM nr. 1375/2015 (în vigoare la acea dată).

În cuprinsul procesului verbal din 23.10.2020 de repartizare aleatorie, semnat de către președintele Secției penale a Tribunalului Iași au fost menționați toți judecătorii care au soluționat cereri de competență JDL confidențial precum și de competență JDL vizând dosarul de urmărire penală nr. 219/P/2020. Printre altele, în cuprinsul acestui proces verbal s-a reținut în mod greșit împrejurarea că doamna judecător Codreanu Alina titular al completului JDL 02 c “a soluționat” dosarul nr. 2044/99/2020 care viza dosarul de urmărire penală nr. 219/P/2020 al PT Iași.

Pornind de la această premisă falsă, în sensul că prin același proces verbal s-a constatat că doamna judecător Codreanu Alina, titular al JDL 02 c a soluționat o cerere având ca obiect confirmare supraveghere tehnică în dosarul nr. 2044/99/2020 vizând dosarul de urmărire penală nr. 219/P/2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, constatând că doamna judecător este titular al completelor de judecată D 02 G și D 02 C s-a dispus repartizarea aleatorie a dosarului nr. 5178/99/2020 al Tribunalului Iași, format ca urmare a sesizării instanței prin rechizitoriul privind pe inculpatul Ahmed Fuad (care îi viza și pe Dawould Zuhair și Dawoud Abdul Satar) **cu blocarea, printre altele a completului D02 G care o avea ca titular pe doamna judecător Codreanu Alina (în prezent Ene).**

Procedând în acest fel, a fost încălcat în cauză în mod foarte grav principiul repartizării aleatorii a cauzelor prin prisma faptului că **a fost exclus nelegal de la repartizarea aleatorie un complet al cărui titular nu a efectuat niciun fel de acte specifice funcției judiciare de judecător de drepturi și libertăți, el dispunând prin încheierea nr. 100 din 27.04.2020 pronunțată în dosarul nr. 2044/99/2020 al Tribunalului Iași doar declinarea competenței de soluționare a cererii către Judecătoria Iași.** Prin urmare, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei Iași, competent material să soluționeze cererea având ca obiect confirmarea supraveghere tehnică într-un dosar în care urmărirea penală se efectua în raport de infracțiunea de ucidere din culpă la momentul respectiv, a fost cel care a soluționat efectiv cererea prin încheierea nr. 85 ST din 27.04.2024 pronunțată în dosarul cu același număr 2044/99/2020 acesta fiind judecătorul care a exercitat efectiv funcția de judecător de drepturi și libertăți în raport de solicitarea respectivă.

Ulterior, apelul declarat împotriva **sentinței penale nr. 328/2023 din 05.07.2023, pronunțată de Tribunalul Iași a fost** repartizat completului care o avea ca titular pe doamna judecător Alina Ene (fosta Codreanu), care între timp a promovat la Curtea de Apel Iași.

Din încheierea din 16.08.2023 pronunțată în dosarul nr. 5178/99/2020 al Curții de Apel Iași rezultă că declarația de abținere a fost formulată în temeiul art. 64 alin. 4 C.pr.pen., în fapt doamna judecător invocând împrejurarea că a exercitat calitatea de judecător de drepturi și libertăți în dosarul de urmărire penală nr. 219/P/2020 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași, astfel ar fi pusă în situația de a exercita funcția de judecată într-o cale de atac formulată într-o cauză în care a îndeplinit deja funcția de judecător de drepturi și libertăți, **lucru care nu este adevărat din moment ce doar a declinat o cerere de competență judecătorului delegat din punct de vedere funcțional, Tribunalul Iași nefiind competent material.**

Completul care a soluționat declarația de abținere a reținut în cuprinsul încheierii că *doamna judecător Alina Ene (fostă Codreanu) a exercitat calitatea de judecător de drepturi și libertăți în dosarul de urmărire penală nr. 219/P/2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, pronunțând încheierea din dosarul înregistrat sub nr. 2044/99/2020 al Tribunalului Iași, aspect ce atrage starea de incompatibilitate în a participa la judecarea prezentei cauze (a apelului).* După cum se vede nu au intrat în detalii cu privire în ce anume a constat exercitarea acestei calități de judecător de drepturi și libertăți, dar cu toate acestea este evident faptul că completul respectiv care a soluționat declarația de abținere în apel erau perfect conștienți că soluția este vădit greșită, împrejurare ce rezultă din aspectele consemnate în dispozitivul încheierii.

În acest sens, este cu totul și cu totul neobișnuit ca în dispozitivul încheierii de soluționare a abținerii, completul, după ce admite declarația de abținere prin raportare la dispozițiile art. 64 alin. 4 C.pr. pen. potrivit căruia judecătorul de drepturi și libertăți nu poate participa în aceeași cauză la judecata în căile de atac, constată și faptul că doamna judecător nu a îndeplinit acte și nu a dispus măsuri procesuale în cauză.

Or această constatare că judecătorul nu a îndeplinit acte în cauză este ireconciliabilă din punct de vedere procedural cu soluția de admitere a abținerii, fiind o contradicție logico juridică evidentă din moment ce rațiunea reglementării incompatibilității de la art. 64 alin. 4 Cod procedură penală are la bază premisa ca judecătorul care a exercitat efectiv funcția de judecător de drepturi și libertăți să nu exercite alte funcții judiciare în cauză cum ar fi soluționarea unei căi de atac devolutive care statuează asupra vinovăției, cum este apelul. De altfel, trebuie spus că doctrina este unanimă la fel ca și practica judiciară în sensul că pentru a se reține starea de incompatibilitate în baza art. 64 alin. 4 C.pr.pen este necesar ca judecătorul de drepturi și libertăți să fie investit legal (adică implicit și competent material) și să exercite acte specifice funcției judiciare, declinarea de competență nefiind considerată

un act care să indice că a fost exercitată funcția judiciară specifică judecătorului de drepturi și libertăți.

În cauză, referitor la cererea care a stat la baza declarației de abținere, adică cererea de confirmare a ordonanței procurorului de autorizare provizorie din 25.04.2020 înregistrată inițial sub nr. 2044/99/2020 la Tribunalul Iași (și declinată la Judecătoria Iași), funcția de judecător de drepturi și libertăți a fost exercitată efectiv de către doamna judecător Țirlea Irina de la Judecătoria Iași care a soluționat cererea prin încheierea nr. 85 ST din 27.04.2020.

Cu siguranță și completul care a soluționat declarația de abținere cunoștea foarte bine că declinarea de competență de către un judecător de drepturi și libertăți nu este aptă să îl incompatibilizeze pe acesta prin raportare la dispozițiile art. 64 alin. 4 C.pr. pen. Dar cu toate acestea, probabil cu intenția de „a se acoperi” au scris în dispozitivul încheierii de abținere că judecătorul **nu a îndeplinit acte și nu a dispus măsuri procesuale în cauză. Cu toate acestea abținerea doamnei judecător Ene Alina (fostă Codreanu) de a judeca apelul a fost admisă, probabil din alte considerente decât cele prevăzute de Codul de procedură penală la art. 64 alin4 C.pr.pen. În acest sens, dacă cererea de abținere a doamnei judecător Alina Ene (fostă Codreanu) de la judecarea apelului ar fi fost respinsă cum era corect din punct de vedere procedural o astfel de soluție ar fi presupus implicit rejudecarea cauzei pe fond de către Tribunalul Iași în condițiile în care completul doamnei judecător D02G (care la momentul emiterii rechizitoriului era la Tribunalul Iași) a fost blocat tocmai pe motiv că a ar fi soluționat în cursul urmăririi penale dosarul nr. 2044/99/2020 vizând dosarul de urmărire penală nr. 219/P/2020 al PT Iași, lucru care nu era adevărat. Or după cum se știe compunerea nelegală a completului constituie un motiv de nulitate absolută care trebuia invocat din oficiu de către instanța de apel. De ce nu au dispus judecătorii de la Curtea de apel soluția corectă care ar fi permis să reintre în legalitate din perspectiva repartizării aleatorii a cauzei la Tribunalul Iași cu consecința admiterii apelului și dispunerea rejudecării cauzei de Tribunalul Iași cu asigurarea repartizării aleatorii a cauzei nu știm. Au dorit oare să ascundă faptul că procesul verbal de repartizare aleatorie din 23.10.2020 a fost greșit întocmit de președintele de secție sau mai grav ar fi fost interese ca anumiți judecători să nu intre în cauză nu se știe, cel puțin pentru moment. Sau poate a existat o teamă de consecințe, rejudecarea cauzei la fond într-un dosar cu inculpați arestați de 3 ani și cu acuzații grave fiind dificil de asumat, nu pot preciza.**

Cert este că dosarul nu a fost repartizat aleatoriu din perspectiva dispozițiilor Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 1375/2015 a Plenului CSM în vigoare la momentul respectiv.

Și ca o ironie a sortii, **și contestația în anulare formulată în temeiul art. 426 alin. 1 lit. d C.pr.pen. a fost repartizată aleatoriu la un complet care o avea titular tot pe doamna judecător Ene Alina (fostă Codreanu).** Astfel doamna judecător a fost nevoită să formuleze din nou o declarație de abținere la data de 03.04.2024, de data aceasta de la judecarea contestației în anulare, pentru același motiv nereal, respectiv că a exercitat funcția de judecător de drepturi și libertăți în cauză.

Astfel, motivul de fapt menționat de către doamna judecător în declarația de abținere de la soluționarea contestației în anulare a fost că în calitate de judecător de drepturi și libertăți în cadrul Tribunalului Iași **a pronunțat** încheierea penală nr. 100 din 27.04.2020 în dosarul penal nr. 2044/99/2020 al Tribunalului Iași (dosar de urmărire penală nr. 219/P/2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași) așa cum rezultă din verificările efectuate la Tribunalul Iași și din înscrisurile pe care le atașează. Ca și temei de drept al abținerii a fost menționat tot art. 64 alin. 4 C.pr.pen. **însă în mod surprinzător a fost evitată din nou, foarte elegant, soluția dispusă prin încheierea penală nr. 100 din 27.04.2020 și anume declinarea de competență care evident nu atrăgea o stare de incompatibilitate.**

Și din nou declarația de abținere a doamnei judecător Ene Alina (fostă Codreanu) a fost admisă prin încheierea din 05.04.2024 pronunțată de Curtea de Apel Iași în dosarul 259/45/2024 prin aceeași interpretare evident greșită a art. 64 alin. 4 Cod procedură penală.

Mai mult, între timp contestația în anulare a fost respinsă, fiind evident că doar Înalta Curte de Casație și Justiție mai poate să-și asume restabilirea legalității în cauză.

Față de aceste argumente, vă adresăm rugămintea de a analiza și dispune.

**Cu deosebită considerație,
Dawoud Zuhair Abdel Nabi Ali**

28.06.2024

Prin Av. Todoruț Raluca-Voichița

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO